

Cercar feina en temps de crisi

2009-03-09 09:11:25

L'altre dia vaig tenir l'oportunitat de sentir de volada, una entrevista que li feien a en [Leopoldo Abadía](#), un dels gurús de la crisi a ca nostra. En aquesta entrevista Abadía donava consell a dues persones que encara es trobaven a l'atur, després d'haver-se apuntat al sistema i haver assistit a les anomenades [Aules de Recerca Intensiva de Feina](#) que el Servei d'Ocupació de Catalunya ha posat en marxa. Els dos consells principals d'Abadía eren aquests:

—La seva jornada laboral actual consisteix en cercar feina.

—Tenir amics.

No és necessita més. Totalment cert i realista. Amb això Abadía destacava les traces més comunes que hi ha per trobar feina: de forma constant, —sense defallir i, amb un cop de mà dels coneguts i amistats.

Resulta evident: el sistema actual d'ocupació no es basa ni en l'INEM ni el el SOC. Aquests dos sistemes han esdevingut inútils davant l'actual escalada de les xifres de l'atur.

Durant la primera meitat del 2008, vaig tenir la malasort de caure en èpoques d'atur. Era el preescalfament de la crisi actual. Quan tothom mirava cap altres bandes jo em trobava sense feina. La crisi existia per a mi, emperò no per a botiguers, polítics, administratius amb [vacances pagades...](#) M'acabaven de no-renovar en Unipost i Mercadona m'estava putejant amb una excedència que el seu gabinet laboral no acabava d'acceptar. Vaig estar unes setmanes enredat amb la paperassa típica d'aquestes situacions. S'h0 poden imaginar.

La burocràcia imperava. Jo únicament volia solucionar una situació que sabia transitòria. Donat que crec amb les meves capacitats per a qualsevol feina: camp, transport, formació i docència, despatx de mercaderies, informàtica, administració i disseny... el que sigui. No sóc d'aquests nyicris que tan sovintegen a la meva generació que només volen fer feina "*de lo seu*". Aquest ha estat un problema del país. El no voler treballar d'una feina que no sigui la que coincideixi amb la formació exacta que hom ha fet. Haurem de parlar, en una altra banda sobre el problema de la superformació i l'accés al treball. Tornem però al nostre tema central: la burocràcia i els sistemes oficials de cens d'atur i ocupació. L'ajuda que em varen oferir va ésser més o menys minsa. Imperaven els personalismes. Segons quin funcionari et tocava et tractava millor o pitjor. Amb això vull dir que no tenen protocolitzat un sistema d'actuació. Ni tan sols un sistema de rescat de gent que pugui ser útil per a les ofertes laborals que es registren en el sistema.

Dic això últim perquè aquí es troba el principal problema: hom s'ha d'apuntar al SOC (en el cas de Catalunya) i després a l'INEM si vol percebre les ajudes econòmiques que li han de pertocar per la seva no-situació laboral. Correcte. Un cop solventat aquest procediment hi ha l'opció —això mateix: és una opció i no una obligació—, de passar per les mans d'un tutor laboral. Dir que el meu centre de l'OTG és el del carrer Farnés de Barcelona, —la mateixa oficina on Terra LLiure va fer esclatar un artefacte. A l'oficina de Farnés els empleats públics fan la seva vida. No ofereixen res de nou a les noves lleves d'aturats. No els ofereixen l'assessorament d'un tutor laboral.

Sorprenent: dins del meu recorregut vital cap el fons dels inferns vaig demanar assessorament d'uns d'aquests tutors laborals. Tot va consistir en una breu entrevista on jo havia de demostrar les meves

experiències laborals una per una (amb la vida laboral en paper a les mans) i, tot el currículum acadèmic punt per punt, per una altra banda. A partir d'aquest moment vaig sol·licitar la seva ajuda. La resposta va ésser molt senzilla: cercar feina en els quadernets llardosos i rebregats que hi havia en les taules adjacents. O cercar feina per internet (llegiu [Infojobs](#)). Fantàstic: busca't la vida noi! Hi ha alguns que, de forma ingènua, pensen que pel fet d'estar inscrits dins de l'INEM els cridaran per a bones feina. Hi ha llocs on això funciona bé i, d'altres llocs on funciona de forma pèssima: Barcelona. El problema del país ha estat en trobar-nos molts aturats tot esperant esgotar l'ajuda econòmica en comptes de cercar feina de forma activa. Ara potser la bola de neu és massa gran.

La meva xicota és de Gran Canària. També tingue el seu període d'estada a l'atur. El món illenc és diferent, es clar. Emperò allà la seva oficina de l'INEM sí que li va oferir l'assessorament d'un tutor laboral; li oferien diverses ofertes laborals... Era diferent que amb el nostre cas.

En aquests alçades de la pel·lícula no em neguiteja que Infojobs faci més bon servei d'ocupació que els sistemes estatals o autonòmics. La qüestió rau en la capacitat de veure oportunitats. [Internet té aquesta capacitat](#). La gent d'Infojobs es dediquen a posar en contacte gent que cerca i bases de dades amb ofertes laborals. Un bon sistema que permet a l'usuari rebre en el seu correu electrònic possibles ofertes de feina. Mireu, hi ha vegades que funciona i d'altres que no. Emperò, de totes totes, el sistema és una mica millor que no pas el de l'INEM o el SOC.

El fracàs actual de les oficines d'ocupació es troba en no saber fer anar bé aquestes bases de dades amb la informació. Si la informació no la saps emprar, senzillament es troba en un estat límbic, en un no-lloc on s'esgoten les oportunitats.

És per això que és força útil el consell hispànic de Leopoldo Abadía. Tirar dels contactes dels coneguts. D'algú que ens pugui *col·locar* de forma més o menys pactada. Sí senyor! i mirar cap una altra banda quan veiem que el sistema, el de tots, no funciona ni té sentit.

L'altre dia, vaig rebre una carta del CIFO a l'Hospitalet del Llobregat, on m'anunciaven la possibilitat d'incriure-m'hi en cursos per aturats que tenien relació amb la meva formació curricular. Una altra falla del sistema: fa més de nou mesos que vaig trobar feina. ¿Es cert que tenim un sistema de Seguretat Social, SOC i INEM prou ineficient com per a no detectar qui s'ha salvat de la misèria i qui no?

Vaig esgarrar la carta amb total impotència. La crisi amb aquesta forma de fer del sistema durarà molt!